

## ΠΩΣ ΕΠΙΒΛΗΘΗΚΕ Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ



Οι περισσότεροι Έλληνες μέσα από την παραπληροφόρηση τής εκκλησίας και της ανθελληνικής πολιτικής εξουσίας, αγνοούν παντελώς το τρόπο επιβολής του χριστιανισμού στην πατρίδα μας..

Αν τύχει και ρωτήσεις κανένα πιστό θα σου πει ότι οι “ ειδωλολάτρες ” Έλληνες έγιναν χριστιανοί με τον λόγο του Ιησού και με την διδασκαλία του Σαούλ!!

Αυτό είναι μεγάλο ψέμα γιατί ο χριστιανισμός αφού κοπτοράφτηκε απ τις Εβραϊκές διαδόσεις και επιβλήθηκε δια τής βίας στους Έλληνες και τους Ρωμαίους πολλά χρόνια μετά τον θάνατο του Ιησού τους ο οποίος – λενε - στάλθηκε για να σώσει τα πλάσματα του απ’ την κατάρα του πατέρα του!!

Θα δούμε παρακάτω τα ιστορικά ντοκουμέντα που αποδεικνύουν όλη την αλήθεια..

Θα ήθελα να σημειώσω εδώ ότι πολλά στοιχεία αποδείχνουν την άποψη είναι ότι ο Ιησούς είναι ένα μυθικό κατασκεύασμα του Ρωμαίου μαμóθρεφτου Αυτοκράτορα Βασιλιά Φλάβιου Βαλέριου Κωνσταντίνου που υπήρξε πατροκτόνος και συζυγοκτόνος και ο οποίος διέταξε την Α’ Οικουμενική Σύνοδο 325μχ προκειμένου να αποφασίσει και να κοπτοράψει στοιχεία των Εβραίων και να καθορίσει την Χριστιανική θρησκεία..

Τα παρακάτω είναι αυτοκρατορικά διατάγματα από την εποχή του Βυζαντίου με τα οποία δίνονται οδηγίες προς τους τοπικούς άρχοντες για το πως θα εξαλείψουν τους “Έλληνες”. Σαν Έλληνες θεωρούνται αυτοί που δεν ασπάστηκαν τον χριστιανισμό αλλά συνέχιζαν να εξασκούν την προγονική τους Ελληνική θρησκεία και να διαβάζουν και να μελετούν αρχαία κείμενα φιλοσόφων.

Εντύπωση προκαλεί η φράση “διαπράττουν την ασέβεια του Ελληνισμού“! Ο ορισμός του μίσους! Απολαύστε...:

“Διατάσσουμε όλα τα ιερά και οι ναοί τους (των Ελλήνων), όσα βρίσκονται ακόμα άθικτα, να καταστραφούν με διαταγή των τοπικών αρχών και να εξαγνιστούν με την ύψωση του σημείου της σεβαστής χριστιανικής θρησκείας. Αν με επαρκείς αποδείξεις ενώπιον ικανού δικαστή εμφανιστεί κάποιος που έχει παραβλέψει αυτόν τον νόμο, θα τιμωρηθεί με την ποινή του θανάτου”. ( Αυτοκράτορες Θεοδόσιος και Βαλεντιανός προς Ισίδωρον, Έπαρχο Πραιτωρίου, 14 Νοεμβρίου 435 μ.Χ. ) “Να κλείσουν όλοι οι ναοί σε όλες τις πόλεις και σε όλους τους τόπους της οικουμένης. Αν κάποιος με οποιαδήποτε δύναμη παραβεί ( αυτόν τον νόμο ) θα τιμωρηθεί με αποκεφαλισμό”. ( Ιουστινιάνειος Κώδικας 1.11 : αυτοκράτωρ Κωνσταντίνος Α’ προς Ταύρο, Έπαρχον του Πραιτωρίου, Δεκέμβριος 534 μ.Χ. ).

Τέτοιου είδους πράξεις ( λατρεία των ελλήνων θεών ) αν εξακολουθούν να συμβαίνουν ( η καταγγελθεί ότι συμβαίνουν) ακόμα και σε κάποιο λιβάδι ή σπίτι, το λιβάδι ή το σπίτι αυτό

θα προσαρτηθεί ταμείο των ιεροτάτων ανδρών (δηλαδή των Ιερέων της Χριστιανικής Εκκλησίας ) ενώ ο ιδιοκτήτης τους, που έδωσε τη συγκατάθεσή του να μianθεί ο τόπος, θα αποπεμφθεί από το ( οποιοδήποτε ) αξίωμά του, θα χάσει την περιουσία του και αφού υποστεί βασανισμό με μεταλλικά όργανα, θα οδηγηθεί σε διαρκή εξορία”. ( Ιουστινιάνειος Κώδικας 1.11.8, αυτοκράτορες Λέων και Ανθέμιος προς Διόσκουρον, Έπαρχο του πραιτωρίου. Παρεδόθη το 472 μ.Χ. )”.

Διατάσσουμε τους άρχοντές μας, αλλά και όσους διδάσκονται από τους θεοφιλέστατους επισκόπους, να αναζητούν σύμφωνα με το νόμο όλες τις περιπτώσεις ασέβειας υπέρ της Ελληνικής θρησκείας έτσι ώστε να μη συμβαίνουν, αλλά και αν συμβαίνουν να τιμωρούνται. Κανείς να μην έχει το δικαίωμα να κληροδοτεί με διαθήκη(περιουσίες) ή να χαρίζει με δωρεά οτιδήποτε σε πρόσωπα ή τόπους, που έχουν επισημανθεί ότι διαπράττουν την ασέβεια του Ελληνισμού. Όσα δίδονται ή κληροδοτούνται μ’ αυτόν τον τρόπο θα αφαιρούνται. Με την παρούσα ευσεβή νομοθεσία να διατηρηθούν σε ισχύ όλες οι τιμωρίες, με τις οποίες οι προηγούμενοι βασιλείς είχαν απειλήσει να τιμωρήσουν την Ελληνική πλάνη, με τις οποίες προσπαθούσαν (οι προγενέστεροι χριστιανοί βασιλείς) να διασφαλίσουν την Ορθόδοξη πίστη. (Ιουστινιάνειος Κώδικας 1.11.9 επίσης Β1,1,19 και Νομοκάνων 6,3.

Ο συγκεκριμένος νόμος θεωρείται νομοθέτημα του Ιουστινιανού).

“Επειδή μερικοί συνελήφθησαν(αν και αξιώθηκαν το χριστιανικό βάπτισμα) διακατεχόμενοι την πλάνη των ανόσιων μυσσάρων Ελλήνων, να διαπράττουν εκείνα που δικαιολογημένα εξοργίζουν τον φιλόανθρωπο Θεό μας, αυτοί θα υποβληθούν στην αντίστοιχη τιμωρία και μάλιστα με πνεύμα επιείκειας. Αν επιμείνουν στην πλάνη των Ελλήνων, θα υποβληθούν στην εσχάτη των ποινών. Αν δεν έχουν αξιωθεί ακόμα το σεβαστό βάπτισμα, θα πρέπει να παρουσιαστούν στις ιερότατες εκκλησίες μαζί με τις συζύγους και τα παιδιά τους και μαζί με όλους του οίκου τους και να διδαχθούν την αληθινή πίστη των χριστιανών.

Αφού διδαχθούν και αποβάλουν την πλάνη που τους διακατείχε προηγουμένως, θα πρέπει να ζητήσουν το σωτήριο βάπτισμα. Διαφορετικά ας γνωρίζουν ότι αν παραμελήσουν να το κάνουν(να ζητήσουν μόνοι τους δηλαδή το σωτήριο βάπτισμα) δεν θα έχουν κανένα πολιτικό δικαίωμα ούτε θα τους επιτραπεί να είναι ιδιοκτήτες περιουσίας, ούτε κινητής ούτε ακίνητης. Θα τους αφαιρεθούν τα πάντα και θα εγκαταλειφθούν στην ένδεια και επιπλέον θα υποβληθούν στις έσχατες τιμωρίες. Θα παρεμποδίσουμε κάθε μάθημα που διδάσκεται από όσους πάσχουν από τη νόσο και τη μανία(μάθησης) των ανόσιων των Ελλήνων, ώστε προσποιούμενοι ότι διδάσκουν, να μη διαφθείρουν πια τις ψυχές των μαθητών τους με δήθεν αλήθειες.

Αν φανεί λοιπόν κάποιος τέτοιος άνθρωπος και δεν τρέξει στις άγιες εκκλησίες μας μαζί με όλους τους συγγενείς και τους οικείους του, θα τιμωρηθεί με τις προαναφερθείσες ποινές. Θεσπίζουμε δε και νόμο, σύμφωνα με τον οποίο τα παιδιά, όταν είναι σε μικρή ηλικία θα πρέπει να βαπτίζονται αμέσως και χωρίς αναβολή, όσα δε είναι μεγαλύτερα στην ηλικία θα πρέπει να συχνάζουν στις ιερότατες εκκλησίες μας και να διδάσκονται τις θείες γραφές και τους θείους ( εβραίο-βιβλικούς ) κανόνες.

Αφού δε εννοήσουν και αποβάλλουν την παλαιά ( αρχαιο-Ελληνική ) πλάνη, θα μπορέσουν να δεχθούν το βάπτισμα και στη συνέχεια να διαφυλάξουν την αληθινή πίστη των ορθόδοξων χριστιανών. Όσων δε έχουν κάποιο στρατιωτικό ή άλλο αξίωμα ή περιουσία μεγάλη και για να κρατήσουν προσχήματα(προσποιούμενοι τους πιστούς) ήλθαν ή πρόκειται να έρθουν να βαφτιστούν, αλλά αφήνουν τις γυναίκες τους και τα παιδιά τους και τα υπόλοιπα μέλη του οίκου τους μέσα στην Ελληνική πλάνη, διατάσσουμε να δημευθεί η περιουσία

τους, να αποκλεισθούν από τα πολιτικά τους δικαιώματά τους και να υποβληθούν σε αντάξιες τιμωρίες, αφού είναι φανερό, ότι πήραν το βάπτισμα χωρίς καθαρή πίστη. Θεσπίζουμε αυτούς τους νόμους για τους αλιτήριους Έλληνες”. (Ιουστινιάνειος κώδικας 1.11.10).

Κάτω από την κυριαρχία των αυτοκρατόρων της Ανατολικής Ρώμης του Θεοδοσίου 379-395 και του Ιουστινιανού 527-565 φροντίσανε για τα μεγαλειώδη ανθελληνικά νομοθετήματα και μ’ αυτά την αυξανόμενη καταπίεση της Ελληνικής θρησκείας. Μεγαλοπρεπή αριστουργήματα κτιριακών οικοδομημάτων καταστράφηκαν ή μετατράπηκαν σε εκκλησίες και οι τελετουργίες των αρχαίων απαγορεύτηκαν. Παρά τούτων των διαπιστώσεων και γεγονότων οι αγώνες επιβίωσανε και επί των χριστιανικών χρόνων μέχρι το 393 μετά Χριστόν.

Ο Αυτοκράτορας Θεοδόσιος Τον Φεβρουάριο του 380 καθιέρωσε τον «θρίαμβο της ορθοδοξίας» και υπέβαλε ως επίσημη υποχρεωτική θρησκεία τον χριστιανισμό. Συγκάλεσε το 381 τη Δευτέρα Οικουμενική Σύνοδο για να αποβάλει τους αιρετικούς και να ρυθμίσει τις διάφορες ενδοεκκλησιαστικές έριδες. Υπό του Θεοδοσίου εγκαινιασθείς διωγμός εναντίον των αιρετικών επεκτάθηκε σε όλες τις πόλεις της Ανατολής. Όλες οι εκκλησίες και όλα τα ιερά κτήματα δόθηκαν στους ορθοδόξους, απαγόρευσε στους αιρετικούς να κατέχουν πολιτικά αξιώματα, πολλούς από αυτούς τους έστειλε στην εξορία.

Επίσης εστράφη με φανατισμό εναντίον των επιμενόντων στην αρχαιοελληνική λατρεία, προέβηκε ακόμα περαιτέρω μεταξύ άλλων και στην κατάργηση των ολυμπιακών αγώνων και γενικά πανελλήνιων αγώνων, ως υποθάλλπτοντων αυτήν την λατρεία. Οι φανατικοί χριστιανοί αφού έλαβαν θάρρος και αποθρασύνθηκαν από την στάση του αυτοκράτορα, προέβησαν στην κατεδάφιση πολλών αρχαίων ναών. Μεταξύ άλλων κατεστράφη τότε ο περίφημος ναός τού Σεράπιδος στην Αλεξάνδρεια, ο περικαλλής ναός στην Απαμεία και πολλοί άλλοι. Κατ’ αυτόν τον τρόπον θριάμβευσε επί της εποχής του Θεοδοσίου ο χριστιανισμός επί των Ελλήνων εθνικών, και των αλλιώς σκεπτόμενων και επίσης η Ορθοδοξία επί των αιρετικών, έτσι που ανακηρύχτηκε από την εκκλησία ως Θεοδόσιος ο Μέγας.

324 Ο Κωνσταντίνος συντρίβει τον ανταγωνιστή του Λικίνιο και ανακηρύσσει τον Χριστιανισμό μόνη επίσημη λατρεία της Αυτοκρατορίας. Ληλατεί το Μαντείο του Διδυμίου Απόλλωνος κοντά στην Μίλητο και θανατώνει με βασανιστήρια όλους τους ιερείς του. Στο ιερό όρος Άθως εξαπολύεται μέγας διωγμός κατά των Εθνικών και καταστρέφονται όλα τα εκεί ελληνικά Ιερά.

326 Με προτροπή της μητέρας του Ελένης, ο Κωνσταντίνος εκθεμελιώνει το Ιερό του Θεού Ασκληπιού στις Αιγές της Κιλικίας και χρησιμοποιεί τους κίονές του για κατασκευή εκκλησιών. Επίσης, καταστρέφει τον Ναό της Θεάς Αφροδίτης επάνω στον υποτιθέμενο τάφο του ραβί Τζεσουά, αλλά και άλλους Ναούς της ίδιας Θεάς όπως λ.χ. στην Άφακα Λιβάνου, την Μάμβρη, την Φοινίκη και την Βααλβέκ (Ηλιοπόλη), και αυτές οι καταστροφές είναι βεβαίως μόνον όσες ομολογεί ο βιογράφος του Ευσέβιος.

335 Εγκαινία της Εκκλησίας του. «Αγίου Τάφου», ο οποίος κτίσθηκε στη θέση του Ναού της Θεάς Αφροδίτης που ο Κωνσταντίνος κατέστρεψε το 326 – 327, και για τον διάκοσμό του ληλατούνται όλα σχεδόν τα Εθνικά Ιερά της Παλαιστίνης και της Μικράς Ασίας. Με ειδικό αυτοκρατορικό διάταγμα σταυρώνονται ως τάχα... υπαίτιοι της κακής συγκομιδής εκείνου του έτους (...) όλοι οι «μάγοι και μάντιες», και ανάμεσά τους μαρτυρεί ο Νεοπλατωνικός φιλόσοφος Σώπατρος εξ Απαμείας, μαθητής του Ιαμβλίκου.

355 Στους «Αποστολικούς Κανόνες», συνταχθέντες εκείνη ακριβώς την εποχή, διαβάζουμε τα εξής ανατριχιαστικά:

«Απόφευγε όλα τα βιβλία των Εθνικών. Τι χρειάζεσαι τις ξένες συγγραφές, τους νόμους και τους ψευδοπροφήτες που οδηγούν τους άφρονες μακριά από την πίστη; Τι βρίσκεις να λείπει από τις εντολές του Θεού και το αναζητάς στους μύθους των Εθνικών;

Αν επιθυμείς να διαβάζεις ιστορίες έχεις το βιβλίο των Βασιλειών, αν ρητορική και ποιητική έχεις τους Προφήτες, έχεις τον Ιώβ, έχεις τις Παροιμίες, όπου θα βρεις σοφία μεγαλύτερη από κάθε ποιητική και σοφιστική, γιατί αυτά είναι τα λόγια τού Κυρίου, του μόνου σοφού.

Αν επιθυμείς τραγούδια έχεις τους Ψαλμούς, αν επιθυμείς αρχαίες γενεαλογίες έχεις την Γένεση, αν νομικά βιβλία και επιταγές, έχεις τον ένδοξο Θείο Νόμο.

Γι' αυτό απόφευγε με επιμονή κάθε εθνικό και διαβολικό βιβλίο».

356 Κοινό έδικοτο του Κωνσταντίου και του Κώνσταντος («Προς τον Φλάβιο Ταύρο, Έπαρχο του Πραιτωρίου»), την 20η Φεβρουαρίου ή κατ' άλλους την 1η Δεκεμβρίου του έτους αυτού, διατάσσει την απομάκρυνση του Βωμού της Θεάς Victoria – Νίκης από την αίθουσα συνεδριάσεων της Συγκλήτου (η Θεά αποτελούσε από την εποχή του Διοκλητιανού. τμήμα της ανωτάτης Τριάδος -Jupiter, Hercules, Victoria- του Πανθέου των Εθνικών), το σφράγισμα των Εθνικών Ιερών και την κατάσχεση των περιουσιών τους, καθώς και την θανάτωση δι' αποκεφαλισμού όλων όσων ασκούν (ή και απλώς... ανέχονται !) την Παραδοσιακή Λατρεία.

365 Έδικοτο της 17ης Νοεμβρίου απαγορεύει στους Εθνικούς αξιωματικούς να διατάσσουν χριστιανούς στρατιώτες. Άπειροι σωροί βιβλίων, όλα τους λογοτεχνικά, φιλοσοφικά κι επιστημονικά ελληνικά συγγράμματα -και όχι.. «εγχειρίδια μαγείας», όπως ήθελε η διαστροφή των ιεροεξεταστών- καίγονται στις πλατείες των αστικών κέντρων, ενώ μέσα στα πλήθη των διωκομένων Ελληνικώς θρησκευόμενων ( «ειδωλολατρών» κατά τους χριστιανούς ), βρίσκονται όλοι σχεδόν οι εναπομείναντες αξιωματούχοι του Ιουλιανού, που είτε καθαίρονται, όπως λ.χ. ο γνωστός Καίσαρ Σαλλούστιος ( συγγραφέας της θαυμαστής πολυθεϊστικής θεολογικής επιτομής «Περί των Θεών και του Κόσμου», ο οποίος και είχε επίσης προτρέψει τον Ιουλιανό στην θέσπιση της απολύτου ανεξιθρησκείας), είτε ρίχνονται στις φυλακές και οι πιο άτυχοι από αυτούς καίγονται ζωντανοί, αποκεφαλίζονται, ή στραγγαλίζονται μετά από φρικτά βασανιστήρια με την κατηγορία, φυσικά, της... «ασκήσεως μαγείας » (!), όπως λ.χ. ο ιατρός Ορειβάσιος, ο φιλόσοφος Σιμωνίδης που τον έκαψαν ζωντανό (στην πρώτη ιστορικά χριστιανική καύση, πολύ πριν τα περιβόητα «auto da fe» των παπικών ), ο αρχιερέας των Εθνικών Ναών της Τρωάδος κα πρώην χριστιανός επίσκοπος Πηγάσιος, κ.ά

373 Επαναλαμβάνεται η απαγόρευση των μαντικών πρακτικών και της Αστρολογίας, και πρωτοχρησιμοποιείται ο απαξιωτικός όρος «pagani» (παγανιστές, άνθρωποι της υπαίθρου) για μείωση των Εθνικών. Εφεξής, οι Εθνικοί δεν θ' αναφέρονται πλέον στα έδικτα των αυτοκρατόρων ως «gentiles» ή «ethnici», αλλά με τον απαξιωτικό όρο «pagani» με τον οποίο το θράσος των χριστιανών προσπαθεί να παρουσιάσει τον Εθνισμό ως τάχα σύμφυρμα δεισιδαιμονικών αντιλήψεων αμόρφωτων χωριατών « gentiles quos vulgo paganos vocamus » («Θεοδοσιανός Κώδιξ» 16. 3. 46).

380 Στις 27 Φεβρουαρίου, ο αυτοκράτωρ Φλάβιος Θεοδόσιος απαγορεύει όλες τις θρησκείες πλην της χριστιανικής. Όλοι οι μη χριστιανοί χαρακτηρίζονται στο εξής «σιχαμεροί, αιρετικοί, μωροί και τυφλοί ». Ο επίσκοπος Μεδιολάνου Αμβρόσιος εξουσιοδοτείται να καταστρέψει όλους τους Ναούς των Εθνικών και να κτίσει επάνω στα θεμέλιά τους εκκλη-

σίες. Οι αρχηγοί μερικών γοθτικών φυλών βαπτίζονται χριστιανοί. Καθοδηγούμενος από το μισαλλόδοξο ιερατείο, ο χριστιανικός όχλος επιτίθεται στο ελληνικό Ιερό της Ελευσίνας, το βεβηλώνει και απειλεί να λυντσάρει τους ιερείς Νεστόριο και Πρίσκο. Ο 95χρονος Ιεροφάντης Νεστόριος, γεμάτος θλίψη και αγανάκτηση, ανακοινώνει το οριστικό τέλος των πανάρχαιων Ελευσινίων Μυστηρίων και την απαρχή της επί γής βασιλείας του πνευματικού σκότους. Ο αυτοκράτωρ Θεοδόσιος αποκαλεί σε διάταγμά του «παράφρονες» όλους όσους διαφωνούν με το χριστιανικό δόγμα της Αγίας Τριάδος και απαγορεύει κάθε διαφωνία με τις θελήσεις της Εκκλησίας.

389 Κηρύσσεται εκτός νόμου κάθε μη χριστιανική μέθοδος χρονολογήσεως. Πλήθη μοναχών της ερήμου εισβάλουν στις πόλεις της Μέσης Ανατολής και καταστρέφουν με μανία αγάλματα, βωμούς και Ιερά, λυντσάρουν Εθνικούς και καίνε Βιβλιοθήκες. Ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας Θεόφιλος κινητοποιεί τον φανατισμένο χριστιανικό όχλο για να κάνει μεγάλους διωγμούς κατά των Εθνικών. Μετατρέπει σε εκκλησία τον Ναό του Θεού Διονύσου, πυρπολεί το Μιθραίο και καταστρέφει τον Ναό του Διός.

392 Νέος μεγάλος διωγμός κατά των Εθνικών σε ολόκληρη την Αυτοκρατορία. Σβήνουν τα Μυστήρια της Σαμοθράκης μετά από κατασφαγή των ιερέων και όλων των θρησκευτών από απόσπασμα «διωγμιτών» που αποβιβάσθηκε στο νησί. Καταστροφή του Μαντείου του Άμμωνος Διός στην Άφυτο της Χαλκιδικής. Στις αίθουσες των δικαστηρίων «κυλούν ρυάκια αίματος», όπως χαρακτηριστικά γράφει ο Λιβάνιος. Στην Κύπρο, ο εβραϊκής καταγωγής επίσκοπος («Άγιος» και αυτός !) Επιφάνειος και ο «Άγιος» Τύχων εκχριστιανίζουν μαζικά και με την απειλή του φασγάνου και της πυράς χιλιάδες Εθνικούς και καταστρέφουν όλα τα Ιερά της νήσου. Παύουν οριστικά τα κυπριακά Μυστήρια της Αφροδίτης.

Το σχετικό διάταγμα του Θεοδοσίου δηλώνει κυνικά : «όποιος δεν υπακούσει στον πατέρα Επιφάνειο δεν έχει θέση επάνω στο νησί». Στις μεσανατολικές πόλεις Πέτρα, Αερόπολη, Ράφια, Γάζα και Βααλβέκ ( Ηλιόπολη ) ξεσπούν απελπισμένες εξεγέρσεις των Εθνικών κατά των διωγμητών, των χριστιανών οχλοκρατών και των μοναχών ροπαλοφόρων. Στην πόλη Σούφες της Β. Αφρικής, 60 χριστιανοί πληρώνουν με την ζωή τους την προσπάθειά τους να γκρεμίσουν το εκεί άγαλμα του Ηρακλέους. Στην Γαλατία σφάζονται όλοι οι ιερείς και κατασχονται οι περιουσίες όλων των Εθνικών Ναών που στην συνέχεια πυρπολούνται και εκθεμελιώνονται.

393 Ο αυτοκράτωρ Ευγένιος φθάνει στην Ιταλία, όπου ο διανοούμενος στρατηγός Βίριος Νικόμαχος Φλαβιανός ξαναστήνει τον βωμό της Νίκης στην αίθουσα της Συγκλήτου και επαναφέρει την λατρεία των παραδοσιακών Θεών. Στην Ανατολή, ο Θεοδόσιος καταργεί τα Πύθια, τα Άκτια και τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Δήωση της Ολυμπίας και ισοπέδωση όλων των βωμών της.

395 Οι αυτοκράτορες Αρκάδιος και Ονώριος απαγορεύουν ακόμα και την είσοδο στους Εθνικούς Ναούς («Θεοδοσιανός Κώδιξ» 16. 10. 13), ενώ με τα έδικτα της 22ας Ιουλίου και 7ης Αυγούστου, κηρύσσουν νέους διωγμούς κατά των Εθνικών. Το ίδιο έτος, ο ευνούχος πρωθυπουργός του αυτοκράτορος Αρκαδίου Ρουφίνος κατευθύνει τις ορδές των, υπό τον Αλάριχο, χριστιανών πλέον Γότθων προς τον ελλαδικό χώρο. Ακολουθούμενοι από πλήθη φανατισμένων μοναχών, οι Γότθοι του Αλαρίχου (ο οποίος είχε πολεμήσει με τον Θεοδόσιο κατά των Εθνικών του Φλαβιανού ) κατασφάζουν αμέτρητους Εθνικούς Έλληνες και καταστρέφουν πόλεις και Ιερά στο Δίον, την Θεσσαλία, τους Δελφούς, την Βοιωτία, την Αττική, τα

Μέγαρα, την Κόρινθο, την Φενεό, το Άργος, την Νεμέα, την Λυκόσουρα, την Σπάρτη, την Μεσσήνη, την Φιγαλεία, την Ολυμπία.

Στην Ελευσίνα πυρπολείται το εκεί πανάρχαιο Ιερό και θανατώνονται στην πυρά ο Θεσπιεύς Ιεροφάντης Ιλάριος και όλοι οι ιερείς των Μυστηρίων τα οποία είχαν αναβιώσει από τους Μιθραϊστές λίγο μετά τον θάνατο του Νεστορίου. Την ίδια εποχή περίπου, το βεβηλωθέν Ιερό της Θεάς Κελαιστίδος αρχίζει να επαναλειτουργεί ως χριστιανική εκκλησία έως το έτος 421 που οι χριστιανοί θα το πυρπολήσουν επειδή οι θρησκευτές μέσα από την χριστιανική λατρεία τιμούσαν και την Θεά. Στο έργο του «Paraenesis», ο Ισπανός επίσκοπος Βαρκελώνης Πασιανός (Pacianus) δυσανασχετεί, με πολύ γλαφυρό μάλιστα τρόπο («Me Miserum ! Quid ego facinoris admisi !»), για το γεγονός ότι παρά τους διωγμούς, εξακολουθούν να υπάρχουν στην περιοχή του ενεργοί Εθνικοί που τιμούν τους Θεούς τους, πράξη η οποία, κατά το μισαλλόδοξο μυαλό του, είναι στον ίδιο βαθμό «εγκληματική» με την ανθρωποκτονία !

401 Ο χριστιανικός όχλος της Καρχηδόνας λυντσάρει Εθνικούς και καταστρέφει Ναούς και αγάλματα. Ο («άγιος») επίσκοπος Πορφύριος, οργανώνει μαζικά λυντσαρίσματα Εθνικών και καταστρέφει με την βοήθεια του φανατισμένου όχλου τους οκτώ εν ενεργεία Ναούς της Γάζης. Η ΙΕ Σύνοδος της Καρχηδόνας, εκδίδει κανόνα με τον οποίο αφορίζονται ακόμη και μετά θάνατον όλοι όσοι δημιουργούν συγγενείες με Εθνικούς ή δεν αποκληρώνουν τους ήδη συγγενείς τους που παραμένουν Εθνικοί.

440 – 450 Καταστροφή όλων των μνημείων, βωμών και Ναών που έστεκαν ακόμη στην Αθήνα, την Ολυμπία και τις άλλες ελληνικές πόλεις.

448 Ο Θεοδόσιος διατάσσει να παραδοθούν στις φλόγες όλα τα «αντιχριστιανικά» βιβλία. Ανάμεσά τους καταστρέφονται και τα βιβλία του νεοπλατωνικού Πορφυρίου που βήμα προς βήμα ξεσκέπαζαν την αληθινή φύση του Χριστιανισμού.

500 Η χριστιανική εσχατολογία προβλέπει, ανεπιτυχώς φυσικά, ότι το συγκεκριμένο έτος θα γίνει η συντέλεια του Κόσμου. Νέες πυρές των χριστιανών καταστρέφουν ό,τι είχε απομείνει από την σοφία και επιστήμη των Εθνικών. Η ανθρωπότητα πέφτει σε ακόμη μεγαλύτερη αποκλήρωση. Εξαφανίζονται παντελώς η αποχέτευση των οικιών, η ρωμαϊκή κεντρική θέρμανση και τα κρεβάτια.

528 Με έδικο του αυτοκράτορος Γιουπράδα-Ιουστινιανού, καταργούνται οι εξόριστοι στην Αντιόχεια Ολυμπιακοί Αγώνες. Ο ίδιος έχει ήδη νομοθετήσει να θανατώνονται με κατασπαραγμό από θηρία, θάνατο στην πυρά, σταύρωση ή ξέσκισμα με σιδερόνυχα όλοι οι «καταγινόμενοι με την μαγείαν, την μαντικήν, την γοητείαν και την Ελληνική θρησκείαν (ειδωλολατρίαν)» και απαγορεύσει να διδάσκουν «οι πάσχοντες από την ιερόσυλη ψυχική νόσο των Ελλήνων» δηλαδή οι Εθνικοί.

529 Με έδικο του αυτοκράτορος Γιουπράδα-Ιουστινιανού, κλείνει η Ακαδημία των Αθηνών και κατάσχεται η περιουσία της. Οι επτά τελευταίοι διδάσκαλοι καταφεύγουν στον βασιλιά των Περσών Χοσρόη που τους δίδει έδρες στο Πανεπιστήμιο του Ιουντισαπούρ (Jundishapur).

540 Η ελληνική Ιατρική έχει ήδη απαγορευθεί ως «γνώση του Διαβόλου» και τα συγγράμματά της έχουν ήδη χαθεί για πάντα στην φωτιά των χριστιανών. Με μόνη θεραπευτική μέθοδο την αφαιμάξη και το διάβασμα εξορκισμών, αρχίζει στην Ανατολική Ρωμαϊκή Αυτο-

κρατορία η μεγάλη επιδημία που υπολογίζεται ( Panati Charles, 1989 ) ότι εξόντωσε 100 εκατομμύρια ανθρώπους. Η Εκκλησία βγαίνει παρόλα αυτά κερδισμένη, καθώς αποδίδει την επιδημία στην οργή του Θεού για την επιβίωση των «αιρέσεων» και της Ελληνικής θρησκείας («ειδωλολατρίας» κατά τους χριστιανούς).

### **Ο ΔΙΩΓΜΟΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ το 395 μ.Χ.**

Ο πολυάριθμος Γοτθικός στρατός ήταν βαρέως εξοπλισμένος αλλά δυσκίνητος γιατί περιελάμβανε σμήνη πεινασμένων παιδιών γυναίκες και άμαξες για την μεταφορά των κλοπιμαίων. Έμοιαζε με ένα κινητό στρατόπεδο. Στο στρατό συμμετείχαν και πλήθη φανατισμένων μοναχών για την καταστροφή των Ελληνικών ναών και τον σφαγιασμό των "μιαρών και δαιμονισμένων Ελλήνων".

Η ετερόκλητη αυτή στρατιά με αρχηγό τον Αλάριχο ξεκίνησε από την Θράκη προχώρησε δια μέσου της Μακεδονίας και της Θεσσαλίας και τον Νοέμβριο του 395 μ Χ έφθασε στις Θερμοπύλες " τις πύλες της Ελλάδας " που από αυτό το σημείο άρχιζε τότε η επαρχία της Αχαΐας που διατηρούσε ακόμα ζωντανή την προγονική της δόξα στις τέχνες και τα γράμματα. Από τις Θερμοπύλες ο χείμαρρος αυτός έφθασε στην Βοιωτική πεδιάδα και πολιορκησε και λεηλάτησε την Θήβα και αφού εξαφάνισε πόλεις της Βοιωτίας εισήλθε στην Αττική. Όταν είδε ο Αλάριχος από μακριά τον Παρθενώνα από θαυμασμό και σεβασμό στην προσφορά της Αθήνας στον πολιτισμό δεν της δημιούργησε κανένα πρόβλημα. Ο εθνικός ιστορικός Ζώσιμος αναφέρει ότι :

" Ο Αλάριχος είδε τον Αχιλλέα ιστάμενο πάνοπλο και οργισμένο επί των τειχών της Αθήνας όπως τον περιέγραφε ο Όμηρος και η Πρόμαχος Αθηνά περιερχόταν τα τείχη οπλισμένη σαν να ετοιμαζόταν να αποκρούσει τους επιτιθέμενους και γι αυτό ο Αλάριχος ζήτησε συνθηκολόγηση." Συνεχίζοντας το στράτευμα την πορεία του για την Πελοπόννησο λεηλάτησε τον Πειραιά και σταμάτησε στην Ελευσίνα, όπου καταστράφηκε από τους μοναχούς το πανάρχαιο ιερό της Δήμητρας και σφαγιάστηκαν ο Θεσπιεύς ιεροφάντης Ιλάριος και οι ιερείς. Το ιερό της Ελευσίνας μετά την καταστροφή του στους διωγμούς που έγιναν το 380 μ.Χ. είχε αναβιώσει από Μιθραιστές και λειτουργούσε ως Μιθραίο.

Το καλοκαίρι του 396 μ.Χ. ο Αλάριχος ( 350- 412) εισέβαλε στην Πελοπόννησο. Αφού κατέστρεψε την Κόρινθο λεηλάτησε το Άργος και προχώρησε στο εσωτερικό της Πελοποννήσου χωρίς να συναντήσει καμία αντίσταση. Ο κόσμος φοβισμένος εγκατέλειπε τις πόλεις και τα χωριά και ανέβαινε στα βουνά για να σωθεί.

Η εκστρατεία αυτή δεν ήταν μία πολεμική αναμέτρηση για κάποια σοβαρή αιτία αλλά οργανωμένος και βίαιος διωγμός κατά των Ελλήνων και της θρησκείας τους. Σ αυτόν τον διωγμό τον Αλάριχο τον ενδιέφερε μόνο η αρπαγή θησαυρών έργων τέχνης και τροφίμων για να ταΐσει τα πεινασμένα γυναικόπαιδα και τον στρατό του. Ο Αλάριχος είχε σαφή έννοια της αξίας των έργων τέχνης, αυτό φαίνεται από τον θαυμασμό του "στα έργα των Θεών" και την διαφύλαξη της Αθήνας από την καταστροφή. Οι καλόγεροι και οι φανατισμένοι χριστιανοί που ακολουθούσαν το στράτευμα διέπραξαν τους διωγμούς και τον σφαγιασμό των Ελλήνων και την καταστροφή των ναών και των αγαλμάτων.

Όσα από τα έργα τέχνης ήταν ογκώδη και δεν μπορούσαν να μεταφερθούν καταστρέφονταν, συχνά μάλιστα οι καλόγεροι όταν δεν προλάβαιναν να ολοκληρώσουν την καταστροφή των αγαλμάτων τότε με μανία τα αποκεφάλιζαν και τους έκοβαν τα γεννητικά τους όργανα για να τα παραμορφώσουν.

Όλα έπρεπε να ισοπεδωθούν βιβλιοθήκες πυρπολήθηκαν, πανεπιστήμια φιλοσοφικές σχολές Ασκληπεία και θέατρα έκλεισαν με την αστεία κατηγορία ότι ήταν κατοικία δαιμόνων. Η αιτία όμως της καταστροφής της Ελλάδας είναι ότι : ο απάνθρωπος αυτός διωγμός διεπράχθη γιατί η δημοκρατία η επιστημονική έρευνα και ο Ελληνικός πολιτισμός ήταν εμπόδιο και έπρεπε να εξαφανιστούν για να γίνουν οι πολίτες τής Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας υπάκουα και άβουλα πρόβατα του χριστιανικού ποιμνίου για να μπορούν οι αυτοκράτορες και οι επίσκοποι να επιβάλλουν ευκολότερα την στυγνή τους εξουσία.

Τότε καταστράφηκαν τα Μέγαρα το Άργος η Φενεός η Λυκοσούρα η Νεμέα η Σπάρτη η Μεσσήνη η Φιγαλεία η Λασιώνα η Ψωφίδα η Λοκρίδα η Φωκίδα η Δελφοί η Ολυμπία και χιλιάδες άλλες πόλεις βωμοί ιερά και έργα τέχνης μοναδικής ομορφιάς.

Ο Ζώσιμος αναφέρει: μέχρι τότε οι πόλεις και τα μνημεία της Ελλάδας που είχαν παραμείνει σχεδόν άθικτα έπαθαν τόσο μεγάλες καταστροφές που επέφερε το τέλος του αρχαίου κόσμου στις χώρες της αρχαίας Ελλάδας. Ο ιστορικός Ευνάπιος αναφέρει ότι: η καταστροφή υπήρξε τόσο μεγάλη εξ αιτίας των φανατισμένων Χριστιανών μοναχών.

Και ενώ ο Αλάριχος συνέχιζε το καταστροφικό του έργο πλήθος Ελλήνων προσφύγων πέρασαν στην Ιταλία και ζήτησαν την προστασία της Ρώμης

Τον χειμώνα του 397 ο Σηλίχων με όλες τις διαθέσιμες λεγεώνες της Δύσης έφθασε στην Κόρινθο την οποία κατέστησε ορμητήριό του κατά του Αλάριχου. Στον Σηλίχωνα προσχώρησαν και Έλληνες Εθνικοί που κατεδίωξαν τον Αλάριχο που κατέφυγε και στρατοπέδευσε στο οροπέδιο της Φολόης όπου λεηλάτησε και εξαφάνισε τις πόλεις Οπούντα, Λασιώνα, Ψωφίδα και Ακρώρεια, και το Ιερό της Ολυμπίας, που εξακολουθούσε να λειτουργεί. Αφού διέφυγε τους κινδύνους από επέμβαση του Σηλίχωνα εγκατέλειψε την Πελοπόννησο και δια μέσου της Ηπείρου και της Πίνδου εγκαταστάθηκε στην Αχρίδα όπου άρχισε να προετοιμάζεται για την λεηλασία της Ρώμης. Για την επιτυχία των διωγμών και την καταστροφή της Ελλάδας η σύγκλητος της Κωνσταντινούπολης έδωσε στον Αλάριχο τον τιμητικό τίτλο μαγίστρου ( διοικητή ) του Ιλλυρικού και χαρακτήρισε την επέμβαση του Σηλίχωνα προδοσία γιατί δεν άφησε τον Αλάριχο να καταστρέψει όλες τις πόλεις της Πελοποννήσου.

#### **ΟΙ ΔΙΩΓΜΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ Α΄ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΑΔΟΧΩΝ ΤΟΥ ( 379-457 )**

Όταν ανήλθε στον θρόνο ο Θεοδόσιος Α σε ηλικία 33 ετών σε συνεργασία με το Δυτικό Ρωμαϊκό κράτος άρχισε απάνθρωπους διωγμούς με εκατομμύρια νεκρούς για την επικράτηση του χριστιανισμού ως μοναδικής θρησκείας τού κράτους. Ο Θεοδόσιος εφάρμοσε την Ιερά εξέταση στην Ανατολή πολύ πριν εφαρμοστή στην Δύση επιβάλλοντας μαζικές εκτελέσεις διανοουμένων και καταστρέφοντας στην πυρά φιλοσοφικά έργα

380 Κηρύσσει όλες τις θρησκείες εκτός νόμου πλην της Χριστιανικής, όλοι όσοι δεν είναι Χριστιανοί θεωρούνται " αιρετικοί, μωροί, και σιχαμεροί." Αρχίζουν οι καταστροφές ναών και ιερών και πάνω στα θεμέλια τους κτίζονται εκκλησίες. Δίνει εξουσιοδότηση στον επίσκοπο Μεδιολάνου Αμβρόσιο να καταστρέψει όλους τους ναούς των Εθνικών. Χριστιανοί ιερείς καθοδηγούν τον χριστιανικό όχλο ενάντια στον ναό της Δήμητρας στην Ελευσίνα καταστρέφουν τα πάντα γύρω τους και προσπαθούν να λιντσάρουν τους Ιεροφάντες των Ελευσίνιων Μυστηρίων Νεστόριο και Πρίσκο. Ο 95-χρονος Ιεροφάντης Νεστόριος λίγο πριν οδηγηθεί στην πυρά περίλυπος ανακοινώνει το τέλος των Ελευσίνιων Μυστηρίων και την βίαιη επικράτηση του πνευματικού σκότους.

381 Απαγορεύεται η επίσκεψη σε Εθνικούς ναούς, και καταδικάζονται σε θάνατο όσοι προ-



σφέρουν θυσίες και τους κατάσχεται η περιουσία Οι Εθνικοί χαρακτηρίζονται παράφρονες και ιερόσυλοι. ( Θεοδοσ. Κώδιξ. 16,10, 7 ). Μια επιστροφή στις αρχαίες λατρείες αρχίζει να παρατηρείται στην αυτοκρατορία με μαζικές αποκηρύξεις της θρησκείας του γιαχβέ και του ναζωραίου. ο “Μέγας” και “Άγιος” Θεοδόσιος βλέποντας την επιστροφή πολλών χριστιανών στις πατρώες λατρείες με διάταγμα του στερεί τα πολιτικά δικαιώματα όλων των χριστιανών που επιστρέφουν στις παραδοσιακές λατρείες. Σε όλη την ανατολική αυτοκρατορία ναοί και βιβλιοθήκες(10)γκρεμίζονται και καίγονται. Με νέο διάταγμα του ο Θεοδόσιος απαγορεύει ακόμα και την απλή επίσκεψη στους ελληνικούς και εθνικούς ναούς. Στην Κωνσταντινούπολη ο ναός της Θεάς Αφροδίτης μετατρέπεται από τους “ευσεβείς” χριστιανούς σε πορνείο ενώ της Θεάς Αρτέμιδος και του Θεού Ήλιου σε στάβλους.

382 Καθιερώνεται στις εκκλησίες το αλληλούια ( hallelu – jah ) δηλ. “ Δόξα στον Ιαχωβά ”. Ο Θεοδόσιος διορίζει Ύπαρχο Ανατολής και υπεύθυνο για τους διωγμούς τον ανθέλληνα Μάτερνο Κυνήγιο που σε συνεργασία με τους επισκόπους και στρατιές καλογέρων αρχίζουν οι διωγμοί στην Βόρεια Ελλάδα και την Μικρά Ασία. Χιλιάδες οι σφαγιασμένοι.

384 Ο Θεοδόσιος διορίζει Ύπαρχο Ανατολής τον Ματέριο Κυνήγιο και τον διατάζει να συνεργαστεί με τους τοπικούς χριστιανούς επισκόπους στην καταστροφή των ελληνικών και εθνικών ναών σε νότια Ελλάδα και Μικρά Ασία καθώς και την καταστροφή και το κάψιμό όλων των ελληνικών βιβλίων.

385 Στην Ανατολή οι φυλακές γεμίζουν από πλήθη Εθνικών, για την αντιμετώπιση του προβλήματος του συνωστισμού οι διωκτικές αρχές απελευθερώνουν εγκληματίες. Ο Λιβάνιος στον λόγο του “Προς Βασιλέα περί δεσμοτών” αναφέρει ότι : η στενότητας των χώρων των φυλακών υποχρεώνει τους φυλακισμένους να κοιμούνται όρθιοι. Οι διωγμοί συνεχίζονται με μεγάλη βία στην Ανατολή.

Καταστρέφονται αμέτρητα ιερά και ναοί, ανάμεσα τους το Δυμαίο ο ναός της Εδέσσης όλα τα ιερά της Παλμύρας και καταργούνται τα Καβείρια στην Ίμβρο. Στο στρατόπεδο θανάτου της Σκυθόπολις οδηγούνται και θανατώνονται χιλιάδες Έλληνες της Παλαιστίνης και Ελληνίζοντες Εθνικοί. Ο Μάτερνος Κυνήγιος ακολουθούμενος από χιλιάδες φανατικούς μοναχούς περιδιαβαίνει την ελληνική ύπαιθρο καίγοντας και καταστρέφοντας τα πάντα στο πέρασμα του. Εκατοντάδες ελληνικοί ναοί και βιβλιοθήκες ισοπεδώνονται και καίγονται από τους οπαδούς της θρησκείας της “αγάπης”. Χιλιάδες Έλληνες και Εθνικοί από όλα τα μέρη της αυτοκρατορίας καταλήγουν στα στρατόπεδα θανάτου της Σκυθοπόλεως.

386 Με έδικοτο της 16ης Ιουνίου απαγορεύεται κάθε συντήρηση η φροντίδα των ναών. Μαζικές συλλήψεις πυρπολήσεις και εκτελέσεις Εθνικών. Ο επίσκοπος Μάρκελλος (...Άγιος) καταστρέφει τον ναό του του Διός Βήλου στην Απάμεια.

387 Απαγορεύονται οι εθνικές εορτές των Ρωμαίων και καταδικάζονται όσοι μελετούν τα Μαθηματικά (Θεοδος. Κώδιξ 9, 16, 8 ) Ο επίσκοπος Μεδιολάνων (Μιλάνου) Αμβρόσιος αναλαμβάνει πνευματικός καθοδηγητής (σύμβουλος) του αυτοκράτορα Φλάβιου Θεοδόσιου.

388 Οι διωγμοί συνεχίζονται με την μεγαλύτερη βία και φανατισμό πλήθη φανατισμένων χριστιανών και ευνουχισμένοι καλόγεροι επιτίθενται με ξύλα πέτρες σίδηρα λεηλατούν και καταστρέφουν σπίτια Εθνικών ναούς και έργα τέχνης ανεπανάληπτης ομορφιάς Ο Λιβάνιος στέλνει την έκκληση υπέρ των ιερών στον αυτοκράτορα και τον παρακαλεί να σταματήσουν οι διωγμοί για να διαφυλαχτούν οι ναοί και τα έργα τέχνης.

389 Όλες οι μέθοδοι χρονολόγησης πέραν της χριστιανικής καταργούνται δια νόμου.

390 Με δόλο κάλεσε ο Θεοδόσιος τους Εθνικούς της Θεσσαλονίκης στον Ιππόδρομο τάχα για να παρακολουθήσουν ιπποδρομίες και εκεί η φρουρά του κατάσφαξε μέσα σε τρεις ώρες 15000 αθώους ανθρώπους επειδή αρνούσαν να βαφτιστούν χριστιανοί : Ο πατριάρχης Αλεξάνδρειας Θεόφιλος εξαπολύει μέγα διωγμό κατά των Ελλήνων και των Εθνικών της περιοχής.

Καταστρέφει σχεδόν όλους τους μη-χριστιανικούς ναούς της Αλεξάνδρειας εκτός του Σεραπίου και των ναών της Ίσιδος (όχι φυσικά λόγο κάποιου είδους σεβασμού αλλά λόγο του πολυάριθμου των Ισιδιστών της περιοχής). Οι μισαλλόδοξοι εβραιοχριστιανοί θέλοντας να εξευτελίσουν τα Ιερά των Εθνικών ανεβάζουν σε γαϊδούρια ιερά σκεύη και αγάλματα και τα περιφέρουν στην πόλη. Η φαιδρή αυτή πράξη οδηγεί σε εξέγερση των Εθνικών.

Ο χριστιανός Γότθος στρατηγός Βοθέριχος αρχηγός των Βυζαντινής φρουράς (11) της Θεσσαλονίκης προσπαθεί με την βία να επιβάλλει την θρησκεία του Ναζωραίου στους Έλληνες της πόλης. Οι Έλληνες εξεγείρονται και σκοτώνουν πολλούς αξιωματικούς και στρατιώτες της φρουράς. Ο Θεοδόσιος μαθαίνοντας τα συμβάντα καλεί τους κάτοικους της Θεσσαλονίκης στον ιππόδρομο δήθεν να παρακολουθήσουν ιπποδρομίες.

Μέσα σε τρεις ώρες ο Θεοδόσιος με την βοήθεια των εκχριστιανισμένων Γότθων ΣΦΑΖΟΥΝ 7000 ΕΛΛΗΝΕΣ (ΑΛΛΕΣ ΠΗΓΕΣ ΑΝΑΦΕΡΟΥΝ 15.000) ΕΠΕΙΔΗ ΕΜΜΕΝΟΥΝ ΣΤΙΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΘΕΟΥΣ ΤΗΣ ΦΥΛΗΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ ΝΑ ΑΣΠΑΣΤΟΥΝ ΤΗΝ ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΤΟΥ ΕΒΡΑΙΟΥ ΘΕΟΥ ΤΗΣ “ΑΓΑΠΗΣ”. Σε μια προσπάθεια να ηρεμίσουν τα πνεύματα η χριστιανική εκκλησία καταδικάζει την πράξη του Θεοδοσίου ενώ βέβαια στην συνέχεια τον ανακηρύσσει Μέγα και Άγιο.

391 Νέοι διωγμοί στην Βόρεια Αφρική μεγάλες καταστροφές στην Αλεξάνδρεια. Ομάδες χριστιανών και μοναχών καθοδηγούμενοι από τον επίσκοπο Αλεξάνδρειας Θεόφιλο (Άγιος ) ληστεύουν τα σπίτια των Εθνικών και σκοτώνουν τους ιδιοκτήτες τους , πυρπολούν και ισοπεδώνουν την ονομαστή Βιβλιοθήκη Αλεξανδρείας , πλήθος ναών ιερών και μνημείων καταστρέφονται.

Οι Εθνικοί κλείνονται στους ναούς για να σωθούν αλλά οι χριστιανοί γκρεμίζουν τι στέγες και τους σκοτώνουν. Τα ιερά σκεύη του Σεραπίου διαπομπεύονται στους δρόμους και μετά καταστρέφονται.

Η διωγμοί συνεχίζονται με βία σε ολόκληρη την Β. Αφρική, μεγάλες καταστροφές ναών και σφαγιασμοί αθώων Εθνικών στην Καρχηδόνα και την περιοχή της : Ο Θεοδόσιος με νέο του έδικο απαγορεύει εκτός από την απλή επίσκεψη σε εθνικούς ναούς ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΙΤΑΓΜΑ ΤΩΝ ΣΠΑΣΜΕΝΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΑΓΑΛΜΑΤΩΝ. Επίσης απαγορεύει την ελληνική γλώσσα και καθιερώνει την λατινική γλώσσα ως την επίσημη της αυτοκρατορίας. Νέοι διωγμοί και σφαγές των Εθνικών. Νέα εξέγερση των Εθνικών στην Αλεξάνδρεια που οχυρώνονται στο Σεράπειο (12). Μέσα στον ναό βρίσκονται τα τελευταία διασωθέντα έργα από την βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας. Με την λήξη της πολιορκίας ο ναός καίγεται και φυσικά τα βιβλία – τι άλλο- καίγονται.

392 Νέοι διωγμοί σε ολόκληρη την αυτοκρατορία σταματούν τα Καβίρεια στη Σαμοθράκη και σφάζονται οι ιερείς και οι κάτοικοι του νησιού από ομάδες μαγκουροφόρων καλόγερων που αποβιβάστηκαν στο νησί. Στην Κύπρο ο Εβραϊκής καταγωγής επίσκοπος Επιφάνειος εκχριστιανίζει δια πυράς χιλιάδες Εθνικούς, αυτοί που αρνούνται να βαφτιστούν θανατών-

ονται, Δεκάδες χιλιάδες οι νεκροί. ιερά και ναοί καταστρέφονται, τα μυστήρια της Αφροδίτης σταματούν Με διάταγμα του ο Θεοδόσιος δηλώνει κυνικά : Όποιος δεν υπακούει τον πατέρα Επιφάνιο δεν έχει θέση πάνω στο νησί. (. Κώδιξ 16, 10, 12) : Νέο έδικοτο του Θεοδοσίου που απαγορεύει την θρησκεία τψν Ελλήνων και κάθε μη-χριστιανική τελετή.

Νέες σφαγές Ελλήνων και Εθνικών. Τα Καβήρεια μυστήρια της Σαμοθράκης παύουν και οι Έλληνες ιερείς σφάζονται. Στην Κύπρο οι τοπικοί επίσκοποι Επιφάνιος και Τύχων (Άγιοι και οι δύο) καταστρέφουν σχεδόν όλους τους ναούς στο νησί. Τα μυστήρια της Θεάς Αφροδίτης σταματούν.

Νέο παρανοϊκό εδίκτο του Θεοδοσίου, σύμφωνα με το οποίο, όποιος δεν υπακούει τον “Άγιο” Επιφάνιο δεν έχει δικαίωμα ζωής στο νησί ! Νέες εξεγέρσεις Ελλήνων και Εθνικών ενάντια στον αυτοκράτορα και την εκκλησία σε πολλές περιοχές της αυτοκρατορίας.

393 Ο Θεοδόσιος καταργεί τα Πύθια τα Άκτια και τα Ολύμπια-τους γνωστούς Ολυμπιακούς Αγώνες : Απαγόρευση των Πυθικών, των Ολυμπιακών και Άκτιων αγώνων ως ελληνικά μαισματα. Οι οπαδοί της “αγάπης” ισοπεδώνουν τους ναούς της Ολυμπίας. Παράλληλα με όλα αυτά ο (“Μέγας” και “Άγιος”) Θεοδόσιος –όλος περιέργως- ορίζει την ιουδαϊκή θρησκεία ως ανεκτή από τους χριστιανούς και απαγορεύει κάθε καταστροφή Ιουδαϊκής συναγωγής..

#### **Διωγμοί επί Αρκαδίου ( 395-408 )**

Ο Αρκάδιος όταν ανήλθε ήταν 18 ετών, ως αυτοκράτωρ ήταν άπειρος και άβουλος και γρήγορα έγινε πειθήνιο όργανο των ευνοουμένων του. Επί της βασιλείας του οι διωγμοί κατά των Ελλήνων και των Εθνικών συνέχισαν με την ίδια ακριβώς βαρβαρότητα όπως επί Θεοδοσίου.

395 Μεγάλος διωγμός κατά των Ελλήνων : Στον θρόνο ανεβαίνει ο επίσης ισπανικής κατάγωγής Φλάβιος Αρκάδιος με δύο έδικτα του διατάζει ανηλεή διωγμό κατά Ελλήνων και Εθνικών. Όμως ο κίνδυνος των Γότθων ( χριστιανών στο θρήσκευμα ασφαλώς) αρχίζει να ανησυχεί την “βασιλεύουσα”. Ο ευνούχος συμβουλάτορας του Αρκαδίου, Ρουφίνος συμβουλεύει τον αρχηγό των Γότθων Αλάριχο να στραφεί εναντίον της Γης των Ελλήνων και του υπόσχεται αμύθητα πλούτη τα οποία κρύβονται μέσα στους ελληνικούς ναούς. Οι εκχριστιανισμένοι Γότθοι του Αλάριχου συνεπικουρούμενοι από πλήθος “ειδωλοφάγων” μοναχών αρχίζουν την ισοπέδωση των ελληνικών πόλεων και την σφαγή των Ελλήνων. Το Δίων, η Μεσσηνία, το Άργος, η Νεμέα, η Λυκόσουρα, η Σπάρτη, τα Μέγαρα, η Κόρινθος και άλλες ελληνικές πόλεις καταστρέφονται ολοκληρωτικά. Τα ιερά του Διός στην Νεμέα, τα ιερά της Ολυμπίας, τα αρκαδικά ιερά της Λυκόσουρας και το ιερό της Ελευσίνας μαζί με πλήθος άλλων ελληνικών λατρευτικών κέντρων καταστρέφονται ολοκληρωτικά ενώ οι ιερείς τους είτε σφάζονται, είτε –όπως ο Ιεροφάντης του Μίθρα- Ιλάριος καίγονται ζωντανοί.

Χαρακτηριστική είναι η στάση που κρατάνε οι απανταχού την ελληνική επικράτεια αυτοκρατορικές φρουρές που αντί να εμποδίσουν τον Γότθο εισβολέα που καταστρέφει πόλεις τις αυτοκρατορίας παρακολουθούν απαθέστατα .

396 Με έδικοτο στις 7 Δεκεμβρίου ο Αρκάδιος και ο Ονώριος χαρακτηρίζουν την Εθνική θρησκεία χειρίστη προδοσία κατά του κράτους. Οι Εθνικοί ιερείς στερούνται όλων των προνομίων τους και τους απαγορεύεται να ιερουργούν : Έδικοτο του Αρκαδίου ορίζει ότι οποιαδήποτε είδους ενασχόληση με το Δωδεκάθεο και τις εθνικές λατρείες πρέπει να αντιμετωπίζεται ως ύστατη προδοσία απέναντι στην αυτοκρατορία. Οι εναπομείναντες Εθνικοί ιερείς και Ιεροφάντες φυλακίζονται.

397 Με νέο έδικοτο ο Αρκάδιος απαιτεί να γκρεμιστούν όλοι οι ναοί των Εθνικών που στέκουν ακόμα όρθιοι : Νέο έδικοτο του Αρκάδιου (με την παρότρυνση του “Άγιου” και φανατικού ανθέλληνα Χρυσόστομου, αυτού του ανεκδιήγητου που απεκάλεσε τους Έλληνες φιλόσοφους “ανήθικα καθάρματα”) διατάζει το “Ες έδαφος φέρειν” για όλους τους εναπομείναντες ναούς Ελλήνων και Εθνικών, καθώς και την ασβεστοποίηση των μαρμάρων τους και την χρήση τους ως οικοδομικά υλικά ώστε να χαθούν για πάντα τα ίχνη των εθνικών λατρειών.

398 Η σύνοδος της Καρθαγένης αποφασίζει την απαγόρευση ανάγνωσης των εθνικών βιβλίων ακόμα και στους επισκόπους, χιλιάδες επιστημονικά βιβλία μεγάλων φιλοσόφων του αρχαίου κόσμου καταστρέφονται στην πυρά. Διωγμοί στην Γάζα ο επίσκοπος Πορφύριος καταστρέφει τους ναούς και μνημεία της περιοχής. Το συναξάρι του ...Αγίου.. Πορφύριου αναφέρει ότι: κατά την διάρκεια της καταστροφής των ναών των δαιμονισμένων ειδωλολατρών (τους ασπαζόμενους την Ελληνική θρησκεία) όταν το καταραμένο άγαλμα της Αφροδίτης αντίκρισε τον σταυρό τότε έσπασε και έγινε χίλια κομμάτια και βγήκε ο δαίμονας που κατοικούσε μέσα του. Το 4ο εκκλησιαστικό συνέδριο της Καρχηδόνας απαγορεύει την μελέτη των βιβλίων των Ελλήνων και λοιπών Εθνικών ακόμα και στους χριστιανούς επίσκοπους. Ο επίσκοπός Πορφύριος ( και αυτός “Άγιος” ) ισοπεδώνει σχεδόν όλους τους ναούς των εθνικών στη Γάζα. Ο Γότθος Αλάρικος για το “θεάρεστο” έργο της ισοπέδωσης της Ελλάδος διορίζεται γενικός αρχηγός του ιλλυρικού ζητήματος.

399 – 401 εκδίδονται νέα έδικτα που απαγορεύουν τις θυσίες αλλά ανακαλούνται προηγούμενες διατάξεις που πρόσταζαν την καταστροφή του διακόσμου των δημοσίων κτηρίων. ( Ιουστ. Κώδιξ 1, 11, 3 ) Νέο διάταγμα αναφέρει “Όπως ακριβώς διατάξαμε την απαγόρευση των θυσιών έτσι τώρα διατάσσουμε την διατήρηση των διακοσμήσεων στα δημόσια κτίρια” (Θεοδος. Κώδιξ 16, 10, 15 ) Στις επαρχίες όμως η κατάσταση είναι διαφορετική νέα διατάγματα διατάσσουν την καταστροφή μνημείων και την εξαφάνιση των ναών. Οι διωγμοί συνεχίζονται βίαιοι στην Βορ. Αφρική Αίγυπτο και Παλαιστίνη. Ο Αρκάδιος διατάζει με νέο έδικοτο την ισοπέδωση όσον από τους ελληνικούς και εθνικούς ναούς έχουν παραμείνει. Ο επίσκοπός Νικήτας καταστρέφει το μαντείο του Θεού Διονύσου στις Βέσσεσες και “βαπτίζει” τους κατοίκους της πόλης. 401 μ.Χ. Ο χριστιανικός όχλος της Καρχηδόνας με κραυγές “Όπως και στην Ρώμη έτσι και στην Καρχηδόνα” καταστρέφει ναούς και “είδωλά”. Ο Πορφύριος (“άγιος”) ολοκληρώνει το έργο του στην Γάζα καταστρέφοντας και τα τελευταία 9 εθνικά ιερά, καίγοντας βιβλία και λυντσάροντας Εθνικούς. Η 15η σύνοδος της Καρχηδόνας αποφασίζει ότι όσοι δημιουργούν συγγένειες με “ειδωλολάτρες” – με όσους ασπάζονται την Ελληνική θρησκεία – αλλά και όσοι δεν αποκληρώνουν τους συγγενείς τους που παραμένουν “ειδωλολάτρες” ΘΑ ΑΦΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ!

405-406 Ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος φανατικός εχθρός του Ελληνισμού από το “χρυσό” του στόμα έχουν εξέλθει οι χειρότερες ύβρεις κατά των Ελλήνων και οτιδήποτε Ελληνικού. Όταν ήταν αρχιεπίσκοπος της Κωνσταντινούπολης έκανε έρανο σε πλούσιες χριστιανές γυναίκες και με τα χρήματα πλήρωσε την κατεδάφιση του ναού της Αρτέμιδος στην Έφεσο ενός από τα 7 θαύματα του αρχαίου κόσμου. Ο ναός ήταν διπλάσιος από τον Παρθενώνα με μήκος 133 μέτρα και 73 μέτρα πλάτος, τη διακόσμηση του την έκαναν οι μεγαλύτεροι καλλιτέχνες της εποχής Φειδίας, Πραξιτέλης, Απελλής, Πολύκλειτος κ.α Αυτός ο “Άγιος” ήταν που με τις “χρυσοστομίες” του απαίτησε από τον Θεοδόσιο Α και το πέτυχε την κατάργηση των Ολυμπιακών αγώνων το 393 μ.Χ.

407-408 Οι ιδιοκτήτες των τόπων συναθροίσεως των Εθνικών τιμωρούνται με δήμευση της περιουσίας τους και καταναγκαστική εργασία σε μεταλλεία ( Θεοδοσ. Κώδιξ 16,5, 40) Με νέο έδικτο ζητείται η ολοκληρωτική καταστροφή των αγαλμάτων και το ξερίζωμα εκ θεμελίων των ναών και των χώρων λατρείας, οι ναοί και οι ιδιοκτησίες τους παραδίδονται για δημόσια χρήση. ( Θεοδοσ. Κώδιξ 16, 10, 19 ) Μεγάλες καταστροφές και διωγμοί στη Δύση. Στην Ρώμη καταστρέφεται και ληστεύεται ο ναός του Καπιτωλίου Διός. Κατάσχονται και δημεύονται οι περιουσίες των Πρισκιλιανών

### **Διωγμοί επί Θεοδοσίου Β του Μικρού ( 408 – 450 )**

Τον Αρκάδιο τον διαδέχτηκε στο θρόνο ο γιος του Θεοδόσιος ο Β ο Μικρός σε ηλικία επτά ετών. Ονομάστηκε Μικρός προς διάκριση από τον παππού του Θεοδόσιο Α τον ....Μέγα. Επίτροπος ορίστηκε ο Ανθέμιος και μετά την παραίτηση του ανακηρύχτηκε από την σύγκλητο το 414 αυτοκράτειρα η αδελφή του Πουλχερία που ήταν δύο χρόνια μεγαλύτερη του. Φανατική χριστιανή και θρησκόληπτη όταν έγινε αυτοκράτειρα έδωσε όρκο στην Παναγία ότι θα παραμείνει στην ζωή της "παρθένα νύμφη του Νυμφίου Υιού της" και τηρώντας τον όρκο της παρέμεινε άγαμη όπως και οι δύο νεότερες θρησκόληπτες αδελφές της και αφοσιώθηκαν στην ορθοδοξία και την χριστιανική ανατροφή του Μικρού αυτοκράτορα.

Η Πουλχερία αυταρχική και φιλόδοξη για να κρατήσει την εξουσία και μετά την ενηλικίωσή του αδελφού της έστρεψε τα ενδιαφέροντα του στην εκκλησία.

Για να αποκτήσει χριστιανική αγωγή ο Μικρός αυτοκράτορας τα ανάκτορα είχαν μετατραπεί σε μοναστήρι με εκκλησιαστικό πρόγραμμα που άρχιζε με τον όρθο ακολουθούσε η ανάγνωση των Ευαγγελίων συνέχιζε με τους Ψαλμούς του Δαβίδ και τελείωνε με τον εσπερινό. Τα κεριά έκαιαν νύχτα μέρα στα Θεοσκέπαστα ανάκτορα της Nona Roma και από τα παράθυρα τους που έμοιαζαν με καπνοδόχους έβγαιναν ακριβά Περσικά λιβανωτά και άλλα πανάκριβα θυμιάματα της Ανατολής. Έτσι διαπαιδαγωγήθηκε ο Θεοδόσιος Β ο Μικρός που ζούσε κάτω από την εξουσία της Πουλχερίας και έγινε ένα μικρό ανθρωπάκι άβουλο και φοβισμένο αλλά μεγάλος διώκτης των Ελλήνων και των Εθνικών.

Με υπόδειξη της Πουλχερίας ο Θεοδόσιος Β παντρεύτηκε την Αθηναίδα που τότε είχε επισκεφτεί την Κωνσταντινούπολη και γνωρίστηκε με την Πουλχερία, Η Αθηναίδα ήταν κόρη του πλατωνικού φιλόσοφου Λεοντείου ήταν ωραιότατη έξυπνη, αξιόλογης μόρφωσης και λάτρης της θρησκείας των Ολυμπίων Θεών όπως και ο πατέρας της. Ο γάμος έγινε το 421 η Αθηναίδα βαφτίστηκε χριστιανή πήρε το όνομα Ευδοκία και ανακηρύχτηκε Αυγούστα το 423. Η Αθηναίδα προστάτιδα των Ελληνικών γραμμάτων αντέδρασε στην θρησκόληπτη και ανθελληνική πολιτική των ανακτόρων και προωθούσε συνεργασίες με εθνικούς και Ελληνολάτρες αξιωματούχους Ύστερα από ραδιουργίες κατηγορήθηκε ότι είχε ερωτικές σχέσεις με τον αξιωματούχο των ανακτόρων Παυλίνο ο οποίος φυλακίστηκε και λίγο αργότερα εκτελέστηκε. Μετά από αυτά τα θλιβερά γεγονότα με την δικαιολογία ότι θέλει να επισκεφθεί τον Πανάγιο τάφο εγκατέλειψε τον άβουλο σύζυγο της και τα ανάκτορα και έμεινε μέχρι το τέλος της ζωής το 460 στην Παλαιστίνη. Ύστερα από βασιλεία 42 ετών ο Θεοδόσιος ο Β πέθανε το 450 σε ηλικία 51 ετών.

409 – 414 Μέχρι το 414 που ο Θεοδόσιος Β ήταν ανήλικος και επιτροπευόταν από τον αρχηγό της ανακτορικής φρουράς Ανθέμιο οι διωγμοί συνέχισαν με μεγάλη ένταση σε ολόκληρη την αυτοκρατορία.

415 Είναι το έτος που θα σημαδευτεί με ένα από τα ειδικότερα εγκλήματα των χριστιανών. –χαρακτηριστικό της σε παρανοϊκό βαθμό μισαλλοδοξίας αλλά και του μισελληνισμού αυτής της Ιουδαϊκής αίρεσης-

Στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου σωματοφύλακες ( παραβολάνοι ) του εκεί πατριαρχείου, που κατεύθηκε και συμμετείχε ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας Κύριλλος (..Άγιος), βρίσκουν στον δρόμο την μαθηματικό και φιλόσοφο Υπατία (κόρη του αστρονόμου Θέωνα), ένα από τα πιο φωτεινά πνεύματα της εποχής. Αφού την συλλαμβάνουν την οδηγούν ΜΕΣΑ στην εκκλησία του Αγίου Μιχαήλ (άλλες πηγές αναφέρουν την εκκλησία Κωνσταντίνου και Ελένης) και αφού της ξεσκίζουν τα ρούχα ΤΗΣ ΓΔΕΡΝΟΥΝ ΤΟ ΔΕΡΜΑ ΜΕ ΚΟΧΥΛΙΑ, ΤΗΣ ΣΠΑΝΕ ΤΑ ΚΟΚΑΛΑ, ΤΗΝ ΚΟΒΟΥΝ ΣΕ ΜΙΚΡΑ ΚΟΜΜΑΤΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΤΑΝΕ ΑΛΛΑ ΣΤΗΝ ΠΗΡΑ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΣΤΑ ΑΔΕΣΠΟΤΑ ΣΚΥΛΙΑ.

Η μόνη αιτία για κάτι τόσο αισχρό δεν είναι άλλη από το γεγονός ότι η Υπατία ήταν μαθηματικός (άρα μάγισσα για τους χριστιανούς), φιλόσοφος και το σημαντικότερο κοινωνός του ελληνικού πνεύματος. Φυσικά κανείς από αυτά τα δίποδα ζώα που ευθύνονταν για τον θάνατο της δεν θα τιμωρηθεί. Τουναντίον μάλιστα ο πατριάρχης Αλεξανδρείας Κύριλλος ( ο ηθικός αυτουργός της δολοφονίας) ΘΑ ΑΓΙΟΠΟΙΗΘΕΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΗ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ ΤΗΣ “ΑΓΑΠΗΣ”. Νέοι διωγμοί των εθνικών και των ιερέων τους στην Νότια Αφρική οι τρόποι εκτέλεσης είναι δυο σταύρωση ή θάνατος στην πυρά. Με σειρά διαταγμάτων κατασχέθηκαν περιουσίες της Εθνικής Θρησκείας και παραχωρήθηκαν στην εκκλησία ( Ιουστιν. Κώδιξ 1, 11, 5 )

416 – 423 Οι διωγμοί συνεχίζονται με την έκδοση διαταγμάτων και εκατομμύρια νεκρούς σε ολόκληρη την αυτοκρατορία : Στην Αβυθινία ο μοναχός Υπάτιος ο αποκαλούμενος και ως “η σπάθα του θεού” μαζί με ροπαλοφόρους συνοδοιπόρους του περιδιαβαίνουν την περιοχή καταστρέφοντας ναούς, σκοτώνοντας Εθνικούς (συμπεριλαμβανομένων και των οικογενειών τους βέβαια), καίγοντας ιερά άλση και ανακαλύπτοντας κρυφούς Εθνικούς ιερείς που ασφαλώς σκοτώνουν. Όσοι αξιωματούχοι εμμένουν στις πατρώες θρησκείες χάνουν της θέσεις τους..

426 Ολοκληρωτική καταστροφή και ισοπεδώσει των ναών και κατάσχεση των περιουσιών τους - πυρπολήθηκε ο ναός του Ολυμπίου Διός κατά διαταγή του αυτοκράτορα της Κωνσταντινούπολης Θεοδοσίου του Β΄. Οι σφαγιασμοί οι εξορίες και φυλακίσεις κατά των Εθνικών συνεχίζονται.

429 Λεηλασία του Παρθενώνα και καταστροφή μνημείων της Αθήνας : Ροπαλοφόροι μοναχοί και αυτοκρατορικοί στρατιώτες γκρεμίζουν το χρυσελεφάντινο άγαλμα της Θεάς Αθηνάς από τον Παρθενώνα, καταστρέφουν την ξύλινη σκεπή του ναού και λαφυραγωγούν το ιερό. Οι Έλληνες εθνικοί τής Αθήνας διώκονται.

430-45 Ο Εκδίδονται δεκάδες έδικτα που διατάσσουν την συνέχιση των διωγμών, την ισοπέδωση των ναών που έχουν ακόμη μείνει όρθιοι , καταστροφή φιλοσοφικών βιβλίων στην πυρά και διαμόρφωση της νομοθεσίας για την έκδοση δικαστικών αποφάσεων κατά των Εθνικών. Με έδικτο του ο Θεοδόσιος ο Β διατάζει την ποινή του θανάτου για τους Έλληνες εθνικούς καθώς και τους αιρετικούς. Επίσης ορίζει ΟΤΙ Η ΜΟΝΗ ΝΟΜΙΜΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΣΤΗΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΟΥΔΑΪΣΜΟΣ ! Μεγάλος λοιμός πέφτει τον χειμώνα του έτους στην αυτοκρατορία και ο Θεοδόσιος κατηγορεί ως αιτία τους Εθνικούς που λατρεύουν δαίμονες ! Οι Χριστιανοί γκρεμίζουν όλους τους ναούς και τα ιερά

των Ελλήνων πλην εκείνων που μετατρέπονται σε χριστιανικές εκκλησίες. Ο Θεοδοσίος ο Β διατάζει το κάψιμο όλων των μη-χριστιανικών βιβλίων και ειδικότερα αυτών του Πορφύριου (17). Οι ναοί της πόλεως Αφροδισίας καταστρέφονται και η πόλη μετονομάζεται σε Σταυρούπολη.

### **Μαρκιανός ( 450-457 ) – Πουλχερία**

Μετά τον θάνατο του Θεοδοσίου Β΄ στις 28 Ιουλίου 450 πανίσχυρη η Πουλχερία ως μοναδική κληρονόμος της Θεοδοσιανής δυναστείας στην Ανατολή αντιμετώπισε το σοβαρό πρόβλημα να υποταγή το Ανατολικό Ρωμαϊκό κράτος στο Δυτικό λόγω ελλείψεως διαδόχου. Η Πουλχερία που διοικούσε την αυτοκρατορία από κοριτσάκι δέκα ετών δεν ήθελε να παραμεριστεί αλλά δεν ξεχνούσε και τον όρκο που είχε δώσει στην Παναγία ότι στην ζωή της θα παρέμενε "παρθένα νύμφη του Νυμφίου Υιού της". Τηρώντας τον όρκο της στην Παναγία παντρεύτηκε τον Θράκα χιλιάρχο Μαρκιανό 58 ετών υπασπιστή του Αλανού στρατηγού Άσπαρ θέτοντας του τον αυστηρό όρο ότι στις συζυγικές τους σχέσεις θα διατηρούσε την παρθενία της. Έτσι ο χιλιάρχος Μαρκιανός ( ..Άγιος ) αναβαθμίστηκε σε αυτοκράτορα και εισήλθε πανηγυρικά με την παλλακίδα του στα ανάκτορα και η Πουλχερία (..Αγία) παρέμεινε παρθένα και Βασίλισσα όπως και επί Θεοδοσίου Β. Κατά την βασιλεία του ο Μαρκιανός συνέχισε τους διωγμούς κατά των Εθνικών και την έκδοση διαταγμάτων κατά της αρχαίας θρησκείας με μικρότερη όμως ένταση γιατί ήδη είχε επιβληθεί βίαια και με κατακόμβες νεκρών ο Χριστιανισμός.

457-491 Σποραδικές εκτελέσεις εθνικών σε όλη την αυτοκρατορία. Σε μια τελευταία προσπάθεια να υπερασπιστούν την λατρεία τους και την τιμή τους από τους οπαδούς του εξ' ανατολάς "φωτός" οι Έλληνες της Μικράς Ασίας εξεγείρονται. Η εξέγερση καταστέλλεται και οι Έλληνες σφάζονται από τον αυτοκρατορικό στρατό. Μεγάλες μορφές τής αυτοκρατορίας με την κατηγορία πως είναι Έλληνες εκτελούνται. Ο Ζώσιμος, ο Ισίδωρος, ο Σεβερριανός, και άλλοι ενώ λαμβάνει χώρα η περίφημη δίκη του φιλόσοφου Ισοκάσιου. Στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου χριστιανοί αξιωματούχοι εκτελούν βασανίζονται και διαπομπεύονται πολλούς κρυφούς εθνικούς ιερείς.

Το 474μ.α.χ.χ. αυτοκράτορας αναλαμβάνει ο Ζήνων επί της βασιλείας του το 484μ.α.χ.χ. εκδηλώνεται νέα εξέγερση των Ελλήνων κατά του εβραιοχριστιανικού κατεστημένου με ηγέτες τον Λεόντιο, τον Ίλλο και τον αθηναίο φιλόσοφο Παμπρέπιο επιδιώκουν την ανατροπή του χριστιανισμού και την επιστροφή των πατρώνων αντιλήψεων. Παρά τον γενναίο αγώνα των Ελλήνων εξεγερθέντων 4 χρόνια μετά και οι τελευταίοι επαναστάτες θανατώνονται. Στην Ίμβρο ο προσηλυτιστής Κόνων ακολουθούμενος από το σύνθηρες πλήθος των ειδωλοφάγων μονάχων εκτελεί όλους τους Έλληνες του νησιού. Ακόμα μια δωδεκαθεϊστική λατρεία αυτήν του Λαβρανίου Δία βρίσκει το τέλος της όπως και οι λάτρες της από τους οπαδούς της "αγάπης".

515 Ο νέος αυτοκράτορας Αναστάσιος εξαπολύει τους στρατιώτες της αυτοκρατορίας και τον ειδωλοφαγικό "στρατό" των διαφόρων επισκόπων και ισοπεδώνει τον ναό του Θεού Θεανδρίτου στην Ζοάρα της Αραβίας καθώς και δεκάδες άλλα ιερά στην περιοχή οι εθνικοί της περιοχής τι άλλο...εκτελούνται. Στα χρόνια του Αναστάσιου γίνετε επίσης και υποχρεωτικό το βάπτισμα ακόμα και για όσους είναι ήδη χριστιανοί.

528 Αυτοκράτορας είναι πλέον ένας από τους κορυφαίους ανθέλληνες της ιστορίας ο Γιουπράδα (ελληνιστί Ιουστινιανός) επί των ημερών του καταργούνται οι ολυμπιακοί αγώνες και εκδηλώνεται η περίφημη “στάση του Νίκα” (19). Παρόλες τις αρχικές επιτυχίες των επαναστατών ο αυτοκρατορικός στρατός ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟ ΒΑΡΒΑΡΙΚΟ ΦΥΛΟ ΤΩΝ ΕΡΟΥΛΩΝ (χριστιανών ασφαλώς) πνίγει την εξέγερση των Ελλήνων στο αίμα. 40.000 νεκροί αρχικά και εν συνεχεία γκρέμισμα ελληνικών ναών και κλείσιμο φιλοσοφικών σχολών. Η τελευταία ελπίδα του ελληνισμού είχε πια χαθεί. Μέσα στα αντίποινα της ιουδαιοχριστιανικής ηγεσίας είναι η αφαίρεση κτημάτων των Ελλήνων προς όφελος ασφαλώς της χριστιανικής εκκλησίας και του δημόσιου ταμείου. Ο Γιουπράδα συνεχίζοντας το θεάρεστο έργο του επιβάλλει ποινές θανάτου δια σταύρωσης πυρός και βασανιστηρίων για όσους “εκ των ανοσιών και μυσαρών Ελλήνων κατεχόμενοι πλάνη”. Συντάσσει επίσης και τον περίφημο “Ιουστινιάνειο κώδικα” μνημείο ανθελληνικού παροξυσμού.

529 Ο Γιουπράδα ( Ιουστινιανός ) κλείνει την φιλοσοφική σχολή των Αθηνών και δημεύει την περιουσία της. Οι τελευταίοι διδάσκαλοι κυνηγημένοι βρίσκουν καταφύγιο στην αυλή του λάτρη τού ελληνικού πολιτισμού Πέρση βασιλεία Χοσρόη.

532 Ο μονοφυσίτης μοναχός Ιωάννης Ασιακός μαζί με οπαδούς του περιδιαβαίνουν την Μικρά Ασία και διαλύουν ότι απομένει από της εθνικές λατρείες.

542 – 546 Λόγο της συνεισφοράς του στην καταστροφή του ελληνικού πολιτισμού ο Ιουστινιανός ονομάζει τον Ιωάννη Ασιακό επίσημο αυτοκρατορικό προσηλυτιστή εξουσιοδοτημένο να εξοντώσει ή να βαπτίσει της “ειδωλολατρικές” ψυχές που έχουν απομείνει στην αυτοκρατορία – όσους δηλαδή ασπάζονταν ακόμη την Ελληνική θρησκεία. Ύστερα από 35 χρόνια σφαγών, βίαιων προσηλυτισμών δωροδοκιών και βασανιστηρίων ο Ιωάννης περιγράφει ο ίδιος τα κατορθώματα του στο έργο του. Ενώ στην Κωνσταντινούπολη φυλακίζονται, βασανίζονται και εκτελούνται γραμματικοί, ρήτορες, νομικοί και λόγιοι με την κατηγορία πως είναι “Έλληνες”.

556 Ο επίσκοπος Αμάνθιος στέλνεται από τον Ιουστινιανό στην Αντιόχεια για να εξοντώσει όλους τους εναπομείναντες εθνικούς της πόλης και να καταστρέψει όλες της κρυφές ιδιωτικές τους βιβλιοθήκες με την “ανόσια” γνώση των Ελλήνων.

562 Νέος διωγμός των Ελλήνων και λοιπών εθνικών σε Αθήνα, Παλμήρα και Κωνσταντινούπολη. Ο χρονικογράφος Ι. Μαλαλάς στο έργο του “χρονογραφία” γράφει χαρακτηριστικά “Έλληνες πιάστηκαν και διαπομπεύθηκαν μέσα στην Κωνσταντινούπολη ταυτόχρονα με το κάψιμο τών ελληνικών βιβλίων στον “Κυνήγιον” μαζί με εικόνες τών Θεών”.

578 – 582 Την εξουσία παίρνει ένας νέος αυτοκράτορας ο Τιβέριος, ο οποίος ασφαλώς συνεχίζει το έργο των προκατόχων του ,εκατοντάδες κρυπτοεθνικοί εκτελούνται, παλουκώνονται, αποκεφαλίζονται και σταυρώνονται. Ο ύπαρχος Ανατολής Ανατόλιος ρίχνεται στα λιοντάρια με την κατηγορία τής λατρείας τού Διός. Όταν τα λιοντάρια δείχνουν απροθυμία να τον κατασπαράξουν οι οπαδοί της θρησκείας της “αγάπης” αποφασίζουν την σταύρωση του ενώ εν συνεχεία πετούν το πτώμα του καθώς και τα πτώματα άλλων Έλλήνων στους σκουπιδότοπους εκτός των τειχών της πόλης. Φήμες ότι η εξουσία έχει ύποπτες συνδιαλλαγές με τους μιαρούς Έλληνες οδηγούν τον χριστιανικό όχλο της Κωνσταντινούπολης σε επίθεση εναντίον τών ελαχίστων εναπομεινάντων Ελλήνων της πόλης τους οποίους είτε λιθοβολούν είτε καίνε ζωντανούς.



582 – 602 Είναι η περίοδος της αυτοκρατορίας του Μαυρίκιου ο οποίος εγκαινιάζει την βασιλεία του με νέους διωγμούς κατά των εναπομεινάντων εθνικών της ανατολικής αυτοκρατορίας. Οι οπαδοί της θρησκείας της “αγάπης” εκτελούν βασανίζονται, καίνε, σταυρώνουν οποιονδήποτε είναι ύποπτος για εθνική λατρεία. Η ερήμωσή της επαρχίας, η πνευματική και υλική εξαθλίωση, η υπερσυγκέντρωση του πληθυσμού της αυτοκρατορίας στις μεγάλες πόλεις οδηγούν στην αποκτήνωση της καθημερινής ζωής και στην εμφάνιση συνεχών επιδημιών πανούκλας που οδηγούν στον θάνατο μεγάλο αριθμό ατόμων από τα εξαθλιωμένα πλήθη της αυτοκρατορίας. Με τον θάνατο του Μαυρίκιου το 602 μ.α.χ.χ. ξεσπά μια “εμφύλια” (20) διαμάχη στους κόλπους της αυτοκρατορίας οι όχλοι της Κιλικίας, της Μικράς Ασίας, της Παλαιστίνης, της Θεσσαλονίκης, των Βαλκανικών επαρχιών και της ίδιας της πρωτεύουσας αλληλοσκοτώνονται. Είναι μια εποχή παραλογοισμού και σχιζοφρένειας ( όπως κάθε εποχή που ακολουθεί μετά από λοιμούς και επιδημίες ).

692 Είναι η χρονολογία που λαμβάνει χώρα η “Πενθέκτη σύνοδος”. Σε αυτήν, η ίδια η ηγεσία του ιουδαιοχριστιανισμού παραδέχεται πως παρόλες τις πολύχρονες ( σχεδόν 4 αιώνες διωγμών ) προσπάθειες της υπάρχουν ακόμα ελληνικά και εθνικά κατάλοιπα. Έτσι τα μέλη της συνόδου αποφασίζουν την απαγόρευση όσων από τις γιορτές των εθνικών λατρειών συνεχίζουν ακόμα σε σκόρπια μέρη της αυτοκρατορίας όπως τα Βρουμάλια, τα Ανθεστήρια, τα Βοτά και άλλες διονυσιακές και εθνικές εορτές.

804 Ο πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Ταράσιος αποπειράται να εκχριστιανίσει τους τελευταίους Έλληνες της αυτοκρατορίας τους κάτοικους της Μέσα Μάνης αποτυγχάνει όμως καθώς το περήφανο ελληνικό στοιχείο της περιοχής ανθίσταται σθεναρά.

850 - 860 Αυτό που δεν κατάφερε ο Ταράσιος πέτυχε με την φωτιά και το σπαθί ο Αρμένιος προσηλυτιστής και “άγιος” Νίκων. Από τον Αρμένιο προσηλυτιστή Νίκωνα τον «Μετανοείτε» και τους ένοπλους μοναχούς του, εκχριστιανίζονται με την βία οι τελευταίοι Έλληνες Εθνικοί της Λακωνίας και κατασφάζονται οι Δούκες και οι Ιερείς τους. Έτσι στα μέσα του 9ου αιώνα παύει η τελευταία λατρεία των Ελλήνων Θεών στα ιερά χώματα της πατρίδας μας. Τα χρόνια μετέπειτα η καταγραφή αυτή μπορεί να αναφέρθηκε στην περίοδο μεταξύ του 314 μ.α.χ.χ. και του 860 μ.α.χ.χ. -που έγινε και το μεγαλύτερο μέρος από το διωγμό των Ελλήνων και του ελληνικού πνεύματος- αλλά σκόρπιες καταστροφές και διώξεις του ελληνικού πνεύματος συνεχίστηκαν και συνεχίζονται μέχρι σήμερα..

ΕΥΤΥΧΙΑ ΣΑΛΟΝΙΚΙΔΟΥ